

عنوان مقاله:

بررسی معنای زیبایی از نگاه سنت گرایان

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری مسکونی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

کمال قره خانی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری، گروه معماری، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی همدان، ایران

حسین اردلانی - مدرس و عضو هیئت علمی، گروه معماری، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی همدان، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه از سنت به عنوان یکی از شاخصه های مهمی یاد میشود که بر مبنای آن میتوان وجوه زیبایی شناختی یک اثر هنری را در سنت و عرفان ایرانی درک کرد. ارجاع وجوه زیبایی شناختی در برخیاثر هنری سنتی به سنت و عرفان، از نظر گروهی از صاحب نظران عموماً سنتگرا امری اجتناب ناپذیر است، چرا که بحث در خصوص این وجوه در آثار سنتی همیشه بحثی مسئله ساز بوده است. بدین معنی که وقتی میگوییم فلان چیز زیباست، این اطلاق صفت زیبایی در عرصه قراردادهای و امور انسانی حائز اهمیت است. سنت گرایان، جریانی فکری در قرن بیستم میلادی در غرب است که توسط افرادی مانند، گتون، کوماراسوامی و شوان آغاز شد و تا امروز نیز توسط افرادی نظیر سیدحسین نصر ادامه پیدا کرده است. زیبایی بخشیدن به ماده، زدودن کدورت و تبدیل آن به مظهری از مراتب برتر هستی، که هدف هنرقدسی و فی الواقع هنر سنتی است، مستلزم سنت روحانی زنده پویایی است تا تصور عالم معقول را میسر سازد و راه را برای شناخت سر درونی نماد یا سمبل هموار نماید. از آنجا که یک هنرمند سنتی، هنر را در ارتباط مستقیم با معرفت میداند و باید در هنر خود فضیلت متعالی را وانمود کند، پس قبل از هر چیز خود باید واجد این فضیلت گردد و زمانی که واجد این فضیلت گردید، وظیفه تعلیمی هنر آغاز خواهد شد. هنر متعالی در جامعه سنتی صیقل یافتن روح به وجهی که روح به شکل اثری هنری در خور مقام الوهیت، تجلی نماید. مقاله حاضر ضمن بحث از عنوان بررسی معنای زیبایی و هنر سنتی از نگاه سنت گرایان، به بررسی این موضوع میپردازد

کلمات کلیدی:

زیبایی، سنت، سنت گرایان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/346693>

